

■ -- Neus Monico (el Racó de l'Art) **Marco Mezquida, EL PICASSO DEL PIANO**

Ahir Marco Mezquida va tocar per primera vegada el piano en solitari al Palau de la Música de Barcelona, una cita que nosaltres no ens volfem perdre des del dia que el vàrem descobrir a la Sala Àtrium. En aquell moment ja vam quedar fascinats per la seva brillant manera de tocar, la seva naturalitat d'improvisar i de la forma en que ens va saber transmetre la seva passió per la música. Passió que comparteix des de la senzillesa, que en gaudeix i fa que en gaudim els demés.

Com us podria explicar el que vaig viure ahir a la nit... En Marco va aconseguir que el públic ens sentíssim molt propers a ell, no sé si m'explico, tot i lo gran que és el Palau de la Música la sensació va ser d'intimitat i proximitat, acollidor. Ell estava a gust, nosaltres estàvem a gust, què més es necessita?

Quan va començar a tocar, se'm va fer un nus a l'estomac, és com aquella sensació que un té quan s'enamora per primera vegada..., va ser increïble !!!, això tan sols era el començament, quina emoció !!!.

Ens va oferir composicions seves i composicions d'altres músics que les va anar portant al seu terreny mitjançant la improvisació, fent-nos gaudir de moments musicals únics i del tot creatius. Improvisació dins dels clàssics amb la incorporació de temes propis, tot lligat d'una manera harmoniosa i equilibrada. Té la facilitat de saltar d'un tema a un altre sense perdre en cap moment el control. L'hem vist tocant amb una ma una composició clàssica a un ritme trepidant mentre amb l'altre estar improvisant i a més a més afegint objectes a les cordes. Brutal !!!!

Ha utilitzat infinitat de recursos tècnics i estètics, campanetes, cascavells i ha jugat amb els sons posant objectes sobre les cordes, com una pandereta o fent-les tocar ell mateix com si es tractés d'un baix. Hem escoltat sons elèctrics i d'altres que ens han transportat a cultures asiàtiques, melodies harmonioses, relaxants o d'altres dramàtiques i contundents. Ha tocat, improvisat i fusionat música jazz, clàssica i fins hi tot popular, com el Cant dels ocells. Assegut al piano i deixant-se portar per un sentiment de llibertat i una sensibilitat interior, ens ha fet volar a través de la música i de l'espai.

L'he vist còmode i gaudir del moment, obrir-nos les seves portes i compartint amb nosaltres un sentiment de llibertat, on tan sols uns quants vam tenir el privilegi de poder-hi entrar ahir a la nit.

Ha estat una experiència única i difícil de descriure totes les sensacions viscudes.

Tot el públic dempeus, crits de bravo i forts aplaudiments.

A Marco Mezquida

Marco el teu objectiu s'ha complert, ahir vam tornar a casa feliços i contents, vas aconseguir connectar amb el públic i ens vas fer viatjar a través de l'espai musical que vas anar creant en tot moment. No deixis mai de tocar en sales petites com l'Àtrium, el Maldà o el Jamboree.